

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 591/2018
31.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Ћачића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 279/17 од 17.01.2018. године и Вишег суда у Чачку Кж 32/18 од 19.03.2018. године, на седници већа одржаној 31.05.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Ћачића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 279/17 од 17.01.2018. године и Вишег суда у Чачку Кж 32/18 од 19.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 279/17 од 17.01.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора, а у случају да окривљени самовољно напусти просторије у којима станује, једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одлучити да остатак казне издржава у затвору. Истом пресудом окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан платити на жиро рачун суда, ближе означен у изреци, у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, одређено је да ће иста бити замењена казном затвора, тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 8.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, окривљени је обавезан да оштећеној ББ, на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 19.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 32/18 од 19.03.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Горњем Милановцу, преиначена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 279/17 од 17.01.2018. године, само у делу одлуке који се односи на казну затвора, тако што је Виши суд у Чачку одредио да ће се казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, на коју је окривљени АА осуђен првостепеном пресудом, издржавати у Заводу за извршење казни затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Ђачић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или укине само одлуку донету по правном леку и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, с тим да нареди „да се нови поступак пред другостепеним судом, одржи пред потпуно измењеним већем, у коме неће бити судија Милош Павловић.“

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да је њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је у поступку по жалби на првостепену пресуду, као председник другостепеног већа поступао судија Милош Павловић, који је према наводима захтева, морао бити изузет, јер постоји очигледна сумња у његову непристрасност, с обзиром да је поменути судија више пута судио у кривичним поступцима који су се водили против окривљеног и да је окривљени увек тражио његово изузеће, те да је једном приликом судија Милош Павловић, у једном од тих поступака, и био изузет од вршења судијске функције.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, иако бранилац формално истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, исти суштински указује на повреду одредбе члана 37. став 2. ЗКП, а што није законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, јер сумња у непристрасност судије као факултативни основ за изузеће од судијске дужности прописана чланом 37. став 2. ЗКП није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која се односи само на обавезно изузеће судије које је наведено у одредби члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву за заштиту законитости бранилац износи и сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне који су дали нижестепени судови у побијаним пресудом, уз посебан осврт на анализу садржине писама и позива које је окривљени критичном приликом упутио оштећеној, закључујући притом да судови ову одлучну чињеницу нису уопште ни разматрали. Наиме, према мишљењу браниоца, из садржаја писама и разговора, произилази да је окривљени иницирао комуникацију са оштећеном искључиво ради помирења са истом и бриге о деци, због чега бранилац сматра да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

Изнетим наводима се, по налажењу овог суда, оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у постуку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 37. став 2. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић